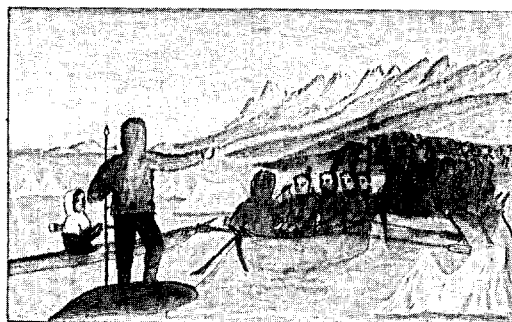

Kivioq bjærget

Af Helge Schultz-Lorentzen

.15 a. Giviat angasullitok; arman arfygter.

Knud Rasmussens gamle ekspeditions-skib Kivioq, som jeg i dette tidsskrift nr. 5 - 1989 ikke levede mange chancer for at undgå et totalforlis efter at være sunket i skibshavnen i Nuuk, er blevet hævet og overtaget af havneforvalter Niels Jørgen Møller i Nuuk, som er i fuld gang med at restaurere det 56 år gamle skib. Det er hans agt at bringe det i sejldygtigt stand uden at ændre på skibets oprindelige udseende og rigning. Dette bliver et stort og bekosteligt projekt, som fortjener al mulig støtte. Skibets alder og historie burde i sig selv være en god begrundelse for at f.eks kultur- og undervisningsdirektoratet kunne interessere sig for at bevare Kivioq og yde økonomisk støtte.

Det ville iøvrigt være en oplagt ide at sikre sig bevaringen af eksempler på skibe og både, der har haft betydning for samfærdslen såvel langs kysten som inden for de enkelte distrikter. Storbådene er forsvundet. Det kan endnu nås at erhverve eksempler på togtfartøjer, rej-

sebåde, lægebåde, nummerbåde og andre typer på fiskerbåde fra 1930'erne.

Knud Rasmussen gav sit skib navnet Kivioq. Et navn han har hentet fra den eskimoiske sagnverden, hvor det forekommer i forskellige sammenhænge bl. a. som navnet på en mand, som efter at have mistet sin hustru forlod sin grædende søn og roede bort i sin kajak ud over det store hav. Han kom til forskellige steder og gik grueligt meget igennem. Til sidst vendte han tilbage for at gense sin søn. Da han endelig nærmede sig bopladsen, hørte han menneskene synge, og han traf en mængde både, der slæbte en hval. Oven på hvalen stod en kraftig mand, som han ikke kunne genkende. Det var hans søn, og det var ham, der havde fanget hvalen. Som et grædende barn havde han forladt ham, og nu traf han ham igen som fanger stående på en hval.

Skibet Kivioq er også vendt tilbage.

Sagnet om Kivioq er gengivet af Aron i ovenstående akvarel.